

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 50/21
Luxemburg, den 25 mars 2021

Domar i målen C-152/19 P Deutsche Telekom AG/kommissionen
och C-165/19 P Slovak Telekom a.s./kommissionen

Domstolen ogillar de överklaganden som ingetts av Slovak Telekom och Deutsche Telekom av tribunalens domar angående konkurrensbegränsande förfaranden på den slovakiska telekommunikationsmarknaden

De böter på 38 061 963 euro som ålagts dessa båda bolag solidariskt, och de böter på 19 030 981 euro som enbart ålagts Deutsche Telekom, förblir således oförändrade

Slovak Telekom a.s. (nedan kallat Slovak Telekom) tillhandahåller, i egenskap av den tidigare monopolleverantören av telekommunikationstjänster i Slovakien, bredbandstjänster i sina fasta kopparnät och fiberoptiska nät. Slovak Telekomns nät omfattar även "accessnätet", det vill säga de fysiska linjer som förbinder abonnentens telefonuttag med huvudfördelningspunkten i det fasta telefonnätet.

Efter en analys av sin nationella marknad antog den slovakiska regleringsmyndigheten på telekommunikationsområdet den 8 mars 2005 ett beslut om att utse Slovak Telekom till operatör med betydande inflytande på grossistmarknaden för tillträde till accessnätet. Slovak Telekom var följaktligen enligt unionens regelverk¹ skyldigt att ge de alternativa operatörerna tillträde till det accessnät som bolaget äger, vilket därmed gör det möjligt för nya marknadsdeltagare att använda denna infrastruktur för att kunna erbjuda slutanvändarna sina egna tjänster.

Den 15 oktober 2014 antog kommissionen ett beslut om att påföra Slovak Telekom och dess moderbolag Deutsche Telekom AG (nedan kallat Deutsche Telekom) böter för missbruk av dominerande ställning på den slovakiska marknaden för bredbandstjänster genom att begränsa de alternativa operatörernas tillträde till accessnätet mellan åren 2005 och 2010 (nedan kallat det omtvistade beslutet). Kommissionen kritiserade särskilt Slovak Telekom och Deutsche Telekom för att ha åsidosatt artikel 102 FEUF genom att ha fastställt oskäligen förfaranden och villkor i Slovak Telekomns referenserbjudande i fråga om tillträde till dess accessnät och genom att tillämpa oskäligen avgifter som inte gjorde det möjligt för en lika effektiv aktör att tillhandahålla motsvarande slutkundstjänster som de som Slovak Telekom erbjöd utan att lida förluster. Kommissionen ålade därför Slovak Telekom och Deutsche Telekom solidariskt böter om 38 838 000 euro samt ålade Deutsche Telekom böter om 31 070 000 euro.

Genom domar av den 13 december 2018, Deutsche Telekom/kommissionen och Slovak Telekom/kommissionen², ogiltigförklarade tribunalen delvis det omtvistade beslutet och fastställde de böter som ålagts Slovak Telekom och Deutsche Telekom solidariskt till 38 061 963 euro och de böter som enbart ålagts Deutsche Telekom till 19 030 981 euro.

De överklaganden som ingetts av Slovak Telekom och Deutsche Telekom ogillas av domstolen, som i detta sammanhang preciserar räckvidden av domen i målet Bronner³ angående kvalificeringen av en vägran att ge tillgång till den infrastruktur som innehas av ett dominerande

¹ Det rör sig bland annat om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2887/2000 av den 18 december 2000 om tillträde till accessnät (EGT L 336, 2000, s. 4) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 108, 2002, s. 33).

² Tribunalens domar av den 13 december 2018, Deutsche Telekom/kommissionen, [T-827/14](#), och Slovak Telekom/kommissionen, [T-851/14](#); se även pressmeddelande [nr 196/18](#).

³ Domstolens dom av den 26 november 1998, Bronner, [C-7/97](#); se även pressmeddelande [nr 72/98](#).

företag som missbruk i den mening som avses i artikel 102 FEUF. I den domen fastställde domstolen en högre tröskel för att konstatera att ett förfarande utgör missbruk när detta består i att ett dominerande företag vägrar att ställa en infrastruktur som det äger till konkurrerande företags förfogande.

Domstolens bedömning

Domstolen framhåller först och främst att alla företag, även om de är dominerande, i princip har rätt att vägra att ingå avtal om och att utnyttja den infrastruktur som de har utvecklat för sina egna behov. När ett dominerande företag har missbrukat sin ställning på grund av sin vägran att ingå avtal, utgör skyldigheten att ingå avtal med ett konkurrerande företag i syfte att ge det tillgång till sin egen infrastruktur således ett särskilt ingrepp i avtalsfriheten och det dominerande företags äganderätt. När ett dominerande företag vägrar att ge tillgång till den egna infrastrukturen, kan beslutet att tvinga detta företag att ge tillträde till sina konkurrenter följaktligen endast anses motiverat, på området för konkurrenspolitiken, om det dominerande företaget har ett verkligt järngrepp på den berörda marknaden.

Domstolen preciserar därefter att tillämpningen av de villkor som domstolen uppställde i domen i målet Bronner, och särskilt det tredje av dessa villkor, gör det möjligt att avgöra huruvida ett företag har ett sådant järngrepp tack vare denna infrastruktur. Enligt den domen kan ett dominerande företag tvingas att ge tillgång till en infrastruktur som det har utvecklat för sin egen verksamhet endast när, för det första, vägran att ge tillgång till denna infrastruktur kan undanröja all konkurrens från det konkurrerande företag som begär tillträde, för det andra, vägran inte kan motiveras objektivt, och för det tredje, ett sådant tillträde är oundgängligt för att det konkurrerande företaget ska kunna bedriva sin verksamhet, det vill säga att det inte finns något faktiskt eller potentiellt alternativ till denna infrastruktur.

När ett dominerande företag däremot ger tillgång till sin infrastruktur men uppställer oskäligen villkor för en sådan tillgång, är de villkor som domstolen uppställde i domen i målet Bronner inte tillämpliga. Även om sådana beteenden kan utgöra missbruk genom att de kan ge upphov till konkurrensbegränsande verkningar på de berörda marknaderna, kan de inte likställas med ett dominerande företags vägran att ge tillträde till sin infrastruktur, eftersom konkurrensmyndigheterna inte kan tvinga detta företag att ge tillträde till sin infrastruktur med hänsyn till att detta tillträde redan har beviljats. **De åtgärder som är nödvändiga i ett sådant sammanhang kommer följaktligen att inskränka det dominerande företags avtalsfrihet och äganderätt i mindre utsträckning** än om det tvingas ge tillgång till sin infrastruktur när företaget reserverade infrastrukturen för sin egen verksamhet.

Med hänsyn till unionens regelverk, enligt vilket Slovak Telekom är skyldigt att ge konkurrerande företag tillträde till sitt accessnät, erinrar domstolen om att den slovakiska leverantören av telekommunikationstjänster inte kunde vägra och de facto inte har vägrat att ge tillträde till sitt accessnät. Det var däremot med tillämpning av dess självständiga beslutanderätt vad gäller utformningen av detta tillträde som Slovak Telekom fastställde de förfaranden och villkor för tillträde som ifrågasattes i det omtvistade beslutet. Eftersom dessa förfaranden och villkor inte utgjorde en vägran att ge tillträde som var jämförbar med den som var föremål för prövning i domen i målet Bronner, **är de villkor som domstolen fastställde i denna dom inte tillämpliga i förevarande fall. Kommissionen var följaktligen, tvärtemot vad Slovak Telekom och Deutsche Telekom har anfört, inte tvungen att visa att tillträdet till Slovak Telecoms accessnät var oundgängligt för konkurrerande operatörers inträde på marknaden för att kunna kvalificera de ifrågasatta förfarandena och villkoren för tillträde som missbruk av dominerande ställning.**

Även de övriga grunder som åberopats av Slovak Telekom och Deutsche Telekom, bland annat avseende bedömningen av Slovak Telecoms prissättning som ledde till marginalpress och Deutsche Telecoms ansvar för överträdelsen i egenskap av moderbolag underkändes, varför **domstolen ogillar överklagandena i deras helhet.**

UPPLYSNING: En dom eller ett beslut som meddelats av tribunalen kan överklagas till domstolen. Ett överklagande är begränsat till rättsfrågor och hindrar i regel inte att tribunalens avgörande verkställs. Om överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat, upphäver domstolen tribunalens avgörande. Domstolen kan slutligt avgöra målet om det är färdigt för avgörande. Om så inte är fallet återförvisar domstolen målet till tribunalen, som är bunden av det avgörande som domstolen meddelat med anledning av överklagandet.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domarna i fulltext ([C-152/19 P](#) och [C-165/19 P](#)) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127